

บทที่ 1

บทนำ

ในปัจจุบันได้มีการนำพลาสติกมาใช้แทนวัสดุจากธรรมชาติ เช่น ไม้ เส้นใยธรรมชาติ เป็นต้น หรือ ใช้แทนวัสดุประเภทโลหะ เช่น เหล็ก, สังกะสี, อลูมิเนียม เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากข้อดีหลายประการ เช่น มีความคงทนต่อสภาพภูมิอากาศ มีน้ำหนักเบา ทนต่อสารเคมี สามารถขึ้นรูปได้หลายรูปแบบ โดยมีข้อจำกัดน้อยมาก โดยเฉพาะพลาสติกส่วนใหญ่จะมีราคาถูกกว่าวัสดุประเภทอื่น ๆ

พลาสติกที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ THERMO-PLASTIC (โพลีเมอร์ชนิดนี้สามารถทำการหลอม และ ปล่อยให้เย็นตัวลงหลาย ๆ ครั้งโดยไม่ทำให้สมบัติทางกายภาพ และ เคมีของโพลีเมอร์สูญเสียไป) และ THERMOSETTING (โพลีเมอร์ที่หลอมตัวได้เฉพาะครั้งแรกทำให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างโมเลกุลของโพลีเมอร์เกิดเป็นโครงสร้างแบบร่างแห โดยไม่สามารถหลอมตัวได้อีก) (ชัยวัฒน์ เจนวาณิชย์, 2527:8-9)

ในงานวิจัยนี้จะขอกล่าวถึงพลาสติกประเภท THERMOPLASTIC ที่มีชื่อว่า POLY-VINYL CHLORIDE (PVC) ซึ่งจัดเป็นพลาสติกประเภท HOMOPOLYMER ที่ไม่มีความเป็นผลึก หรือ จัดเป็นพวก AMORPHOUS โดยมีค่า GLASS TRANSITION TEMPERATURE, (T_g) = 70°C พิวซีที่จะนำมาใช้ประโยชน์โดยมากต้องมีการผสมสารเติมแต่งเพื่อปรับสมบัติให้เหมาะแก่การใช้งาน สารเติมแต่งที่ใช้ เช่น สารเพิ่มความนุ่ม (PLASTICIZER), สารเพิ่มความเสถียร (STABILIZER), สารเพิ่มเนื้อ (FILLER), สี (PIGMENTS) และ สารเติมแต่งอื่น ๆ

พิวซีนอกจากจะผสมกับสารเติมแต่งต่าง ๆ เพื่อปรับสมบัติให้เหมาะแก่การใช้งานแล้ว พิวซียังสามารถผสมกับโพลีเมอร์ชนิดอื่น หรือ โคโพลีเมอร์ชนิดอื่น เพื่อปรับสมบัติให้เหมาะแก่การใช้งานเช่นกัน ซึ่งในที่นี้จะขอกล่าวถึง โพลีเมอร์ผสมระหว่างพิวซีกับยางไนไตรล์ ทั้งนี้สมบัติที่ดีของยางไนไตรล์ คือ สามารถทนต่อการสกัดด้วยน้ำมัน และ ตัวทำละลายไม่มีขั้ว มีสมบัติใช้งานได้ดีที่อุณหภูมิต่ำ มีค่าการกระแทกต่ำ และสามารถทำหน้าที่เป็นสารเพิ่มความนุ่มประเภท POLYMERIC PLASTICIZER และช่วยปรับปรุงค่า IMPACT STRENGTH แต่ก็มีข้อด้อยคือ มีความเป็นฉนวนต่ำ ทั้งนี้เพราะโครงสร้างโมเลกุลของยางไนไตรล์เป็นแบบมีขั้ว จึงทำให้ค่า VOLUME RESISTIVITY (VR) มีค่าลดลง ขณะที่สมบัติที่ดีของพิวซี คือ สามารถดับไฟได้เองเมื่อมีการติดไฟ (เนื่องจากโครงสร้างมีอะตอมของคลอรีน) แต่มีข้อด้อยในเรื่องความแข็งกระด้าง (STIFFNESS) ถ้าพิวซีไม่มีส่วนผสมของสารเพิ่มความนุ่ม

ดังนั้น ในงานวิจัยนี้จึงได้มีการปรับสมบัติต่าง ๆ ของ PVC COMPOUND เพื่อให้สามารถใช้งานในด้านความเป็นฉนวนไฟฟ้าในการผลิตสายไฟหรือสายเคเบิล โดยใช้สารเพิ่มเนื้อซึ่งในที่นี้ใช้ CALCINED KAOLIN CLAY สารเพิ่มความนุ่ม คือ DOP สารเพิ่มความเสถียรทางความร้อน คือ LEAD STABILIZER ซึ่งมีชื่อทางการค้าว่า STABINEX OGW-5 ยางไนไตรล์ ซึ่งมีชื่อทางการค้าว่า CHEMIGUM P7400 และ พีวีซีเรซิน ซึ่งมีชื่อทางการค้าว่า SG 660 โดยปัจจัยต่าง ๆ ที่ต้องคำนึงถึงเพื่อสามารถใช้งานเป็นฉนวนไฟฟ้าได้ ประกอบด้วย

- สมบัติทางไฟฟ้า
- สมบัติเชิงกล
- สมบัติความเสถียรทางความร้อนและแสง
- สมบัติการใช้งานที่อุณหภูมิต่ำ
- ค่าการระเหย
- ความสามารถในการติดไฟ
- ราคา

ทั้งนี้ ที่นำยางไนไตรล์มาผสมกับพีวีซีเพื่อทำเป็นโพลีเมอร์ผสม ก็เนื่องจากพีวีซีที่ใช้ในงานผลิตสายไฟโดยมากต้องใช้อุณหภูมิค่อนข้างสูงทำให้ผิวของสายมีลักษณะมันวาว และ ยังมีค่า HEAT DEFLECTION TEMPERATURE, HDT สูง จึงได้มีการนำยางไนไตรล์มาผสมเพื่อลดผลที่เกิดขึ้นดังกล่าว เนื่องจากยางไนไตรล์มีค่า HDT ต่ำ และยังช่วยในเรื่องการผลิตให้มีความง่ายขึ้น และ ยังทำให้สายไฟสามารถใช้งานที่อุณหภูมิต่ำโดยยังคงความนุ่มกว่าการใช้สารเพิ่มความนุ่มประเภท MONOMERIC PLASTICIZER เช่น DIOCTYL PHTHALATE (DOP) แต่โพลีเมอร์ผสมระหว่าง พีวีซี และ NBR ไม่เหมาะที่จะนำไปใช้ผลิตเป็นฉนวนไฟฟ้า เนื่องจากสมบัติในด้านความเป็นฉนวนมีค่าไม่ได้มาตรฐาน (โดยพิจารณาจากค่า VR) ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นที่จะปรับปรุงสมบัติทางด้านความต้านทานไฟฟ้าเชิงปริมาตรของ PVC/NBR โดยใช้สารเพิ่มความเสถียร และ สารเพิ่มเนื้อ

1.1 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อปรับปรุงค่าความต้านทานไฟฟ้าเชิงปริมาตร (VOLUME RESISTIVITY, VR) ให้มีค่ามากขึ้นในโพลีเมอร์ผสมระหว่าง โพลีไวนิลคลอไรด์ และ ยางไนไตรล์
2. เพื่อหาความสัมพันธ์ของค่า VR กับ ปริมาณของสารเติมแต่งในโพลีเมอร์ผสมระหว่าง โพลีไวนิลคลอไรด์ กับ ยางไนไตรล์
3. เพื่อหาอัตราส่วนผสมของโพลีเมอร์ผสมระหว่าง โพลีไวนิลคลอไรด์ กับ ยางไนไตรล์ และ สารเติมแต่งที่เหมาะสมเพื่อใช้เป็นฉนวนไฟฟ้า

1.2 ขอบเขตของงานวิจัย

ขอบเขตในงานวิจัยนี้ จะมุ่งเน้นในการศึกษาตัวแปรที่คาดว่าจะมีผลในการปรับปรุงค่า VR ในโพลีเมอร์ผสม PVC/NBR เพื่อให้ได้โพลีเมอร์ผสมที่มีสมบัติความเป็นฉนวนไฟฟ้าที่เหมาะสมในการนำไปผลิตเป็นฉนวนไฟฟ้าของสายไฟ และ สายเคเบิล ตัวแปรที่จะศึกษามีดังนี้

1. ปริมาณของสารเพิ่มความเสถียรทางความร้อนในโพลีเมอร์ผสม

PVC/NBR

2. ปริมาณของสารเพิ่มเนื้อในโพลีเมอร์ผสม PVC/NBR
3. ปริมาณยางไนไตรล์ในโพลีเมอร์ผสม PVC/NBR

นอกจากนี้จะได้ศึกษาหาอัตราส่วนผสมที่เหมาะสมของสารเพิ่มความเสถียรทางความร้อน, สารเพิ่มเนื้อ และ ยางไนไตรล์ ในโพลีเมอร์ผสม PVC/NBR เพื่อให้ได้ค่า VR ที่เหมาะสมจะนำไปผลิตเป็นฉนวนไฟฟ้าของสายไฟ และ สายเคเบิล

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากงานวิจัยชิ้นนี้คือ สามารถปรับปรุงค่า VR ในโพลีเมอร์ผสม PVC/NBR โดยใช้สารเพิ่มความเสถียรทางความร้อน และ สารเพิ่มเนื้อ เพื่อที่จะสามารถผลิตเป็นฉนวนไฟฟ้าของสายไฟ และ สายเคเบิล ที่อุณหภูมิการขึ้นรูปต่ำกว่าการใช้ PVC เพียงอย่างเดียว ทั้งนี้เพื่อให้ผิวของสายไฟ และ สายเคเบิล ไม่มีความเงา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย